

socialministeren til at træffe bestemmelse herom, og idet man går ud fra, at denne hjemmel vil blive benyttet hertil, finder udvalget ingen anledning til at foreslå nogen ændring i ordlyden af § 61, stk. 1.

Til § 60.

Svarer til lovforslagets § 8.

ad stk. 2. I lovforslaget var bidragene til arbejderbeskyttelsesfonden foreslået fastlagt gennem en bestemt promille henholdsvis af ulykkesforsikringsselskabernes præmieindtægt af pligtig ulykkesforsikring og af sygekassernes præmieindtægt af ubemidlede, nydende medlemmer.

De ændringer, der siden lovforslagets oprindelige fremsættelse er foretaget i ulykkesforsikringsloven dels om forhøjelse af ydelserne efter loven, dels om en nedsættelse af karenstiden for dagpenge, har imidlertid nødvendiggjort en sådan forøgelse af præmierne til ulykkesforsikringsselskaberne, at grundlaget for bidrag til arbejderbeskyttelsesfonden er blevet væsentligt forrykket.

Man anser det derfor for mere formålstjenligt, at der i selve loven indsættes et samlet årligt beløb, som skal ydes af ulykkesforsikringsselskaberne og sygekasserne i fællesskab, og som skal udredes med halvdelen af selskaberne og halvdelen af sygekasserne. I forhold til præmieindtægterne i 1950 vil ulykkesforsikringsselskabernes andel herefter være 1,98 pro mille af deres præmieindtægt og sygekassernes 0,74 pro mille. Det er en selvfølge, at der til arbejderbeskyttelsesfonden skal svares bidrag, ikke alene af de ulykkesforsikringsselskaber, der virker indenfor industri, håndværk m. m., men også af ulykkesforsikringsselskaber, der i væsentlig grad eller udelukkende har deres område indenfor landbrug, skovbrug og gartneri eller indenfor handels- og kontorvirksomhed. Det er ligeledes en selvfølge, at arbejderbeskyttelsesfonden ikke skal indskrænke sin aktivitet til industri og håndværk m. m., men udøve den også indenfor de andre ovenfor nævnte felter. For at udelukke

enhver misforståelse i så henseende har man anset det for rigtigst at flytte bestemmelsen om arbejderbeskyttelsesfonden hen i afsnit VI om tilsynet, hvorved bestemmelsen vil få gyldighed også udenfor det af nærværende forslag dækkede område i kraft af, at man i de to andre lovforslag har givet afsnit VI gyldighed også for disses områder.

Til § 61.

Svarer til lovforslagets § 62.

Udvalget har underkastet spørgsmålet om arbejdsrådets sammensætning en indgående overvejelse og har som resultat heraf ment at burde foreslå visse ændringer i § 62.

For det første forekommer det udvalget, at industrien er for svagt repræsenteret ved kun at have 2 repræsentanter, og man har derfor foreslået dette tal forhøjet til 3, idet man dog samtidig har ment, at disse 3 bør repræsentere ikke blot industrien, men også transporten. I forbindelse hermed har man nedsat antallet af repræsentanter for handel og transport fra 2 til 1.

Dernæst har man anset det for rigtigst at lade landbruget få 2 repræsentanter, som efter de nuværende organisationsforhold indenfor landbruget formentlig bør udpeges henholdsvis af Landbrugsrådet og De danske Husmandsforeninger.

Videre har man anset det for formålstjenligt, at funktionærstanden repræsenteres i arbejdsrådet gennem 2 repræsentanter, hvoraf den ene skal repræsentere de tekniske funktionærer og den anden de merkantile funktionærer. Begrundelsen for at foreslå funktionærstanden repræsenteret i arbejdsrådet er, at den er omfattet af forslagens bestemmelser, og at navnlig de tekniske funktionærer i deres egenskab af arbejdsledere som formænd, værk mestre og værkførere o. s. v. vil kunne øve en afgørende indflydelse på arbejderbeskyttelsen i den enkelte virksomhed dels gennem udformningen af de tekniske beskyttelsesforan-